

Ece Temelkuran Kıyıda

okur@ecetemelkuran.com

İslam mı? O dediğin, sosyalizmdir!

15 Ocak 2010

Önceki [gün](#) Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde Latin Amerika Araştırma ve Uygulama Merkezi'nin düzenlediği [bir](#) toplantıya katıldım. Merkezin başkanı Doç. Dr. Mehmet Necati Kutlu'nun yönettiği oturumda diğer konuşmacı [Venezuela](#) Büyükelçisi Raul Jose Betancourt Seeland'dı. Latin Amerika [ve](#) Venezuela'daki Chavez sonrası değişim, dönüşüm konuşuldu.

Konuşulurken efendim, nihayet sorulara geçildi ve ben son zamanlarda sıkça yazıp söylediğim bir meseleyi tekrar etmek gereği duydum. Çünkü [Ankara](#) soğuktu. Çünkü [TEKEL](#) işçileri Nuh diyor, peygamber demiyordu. Çünkü biz görmüyorduk bu ülkedeki imkânı. Çünkü genç arkadaşlardan biri "Nasıl olacak bu işler?" mealinde bir [soru](#) sormuştu.

Anlattım ki, kalbin matematiği bize ezberletmeye çalıştıkları gibi değil. Tek başımıza mutlu olmuyoruz. "Ben" denen lanet yük yoruyor bizi. "Ben" ancak "biz" içinde eriyince mutlu oluyor. Ortadan kaybolunca olabilen bir acayip nesne "ben". Feda etmek istiyor kendini kalp. Kalp böyle yapıyor sağlamasını. Ancak başkalarınınkiyle bir olunca bin oluyor. Bize yanlış öğretmişler yani; korundukça hastalanıyor kalp. Ancak başkalarınınkiyle çarpışıp dağılınca toparlanıyor. Hiç, en ılık, en eyvallahsız kucağı varoluşun.

Mesajlaşma

Bunları söylerken aklıma geldi. Şöyle ki... Aynı sözleri televizyonda, [Hülya Avşar](#)'ın programında söylemişim. O sırada Nihal telefonuma bir mesaj atmış:

"Çok İslami söylemlerin var yahu!"

Sonra açıklamış:

"Biz'de erimek, kalbin ancak adanarak, feda ederek mutlu olması... Bunlar Kurani mesajlar."

Ben de cevap verdim:

"Fena halde sosyalizmdir o!"

Bol miktarda gülme işaretiyle gidip gelen [sosyalizm](#) ve Kuran mesajları (ki en çok kadınlar ciddiye alır gülme işini, sağlıklıdır bu) daha sonra konuyu etraflıca tartışma sözüyle son buldu.

Venezuela ve [Türkiye](#)'nin değişim imkânları üzerine konuşmanın sonunda bunu anlattım genç arkadaşlara. Anlatacağım şey şuydu:

"Bir halk ancak kendi sözcükleriyle konuşabilir. Unutulmuş bir lügati, kangren edilmiş muhalif bir dil damarı olmalı bu ülkenin de, mutlaka gizlediği bir yerlerinde. O lügati öğrenmek, o sözcükleri bu topraklara hatırlatmak bizim derdimizin çaresidir."

(Biz Burada Devrim Yapıyoruz Sinyorita, [Everest](#) Yayınları, 2006)

Hep böyle düşündüm. Yeni olan ise, Beyrut serüveninden sonra mesela, İslami başkaldırı geleneğini, yerli isyan tarihini sosyalizmin kalbiyle buluşturmak derdim, merakım. Yakında belki de bu konuları konuşmaya başlamalıyız. Neden?

Kehanet

Çünkü Ankara soğuk. Çünkü TEKEL işçileri Nuh diyor, peygamber demiyor. Çünkü biz görmüyoruz bu ülkedeki imkânı...

Gözleme ve sezgiye dayalı bir kehanette bulunayım. Önümüzdeki on yıl Türkiye'de bir şey olacak. Tasarladığımız gibi olmayan bir şeyler. Kimsenin kılına dokunamadığı iktidara TEKEL işçilerinin, hem de soğukta hem de sınırlı olmuştken geri adım attırması bir şey demek. Bu, olacak olanların işareti. Tahminlerimi beklentilerimle karıştırmak gafletine düştüğümü sanmıyorum: İşçi hareketi, felç edilmiş, daha da felç edilmeye çalışılan sendika yapılarını aşacak. Değişim siyasi partilerle değil, bu kez sendikalarla başlayacak. Siyasetteki, parti siyasetindeki sayısız hayal kırıklığının yarattığı sarkastik ataleti yoksulluğun kanlı canlı pervasızlığı sonlandıracak. İşçiler ve yoksullar bu kez aydınları beklemeyecek. El yordamıyla, kıra döke belki, kendilerine gelecekler.

Ebu Zerr ve Aybar

Ebu Zerr'in hesap soruşu gibi olacak bu. Aybar'a ait olduğunu hatırlamadıkları, bilmedikleri sözleri söyleyecekler. "Bahçe sahiplerinden" başlayacaklar küfretmeye, lüks İslami hayattan devam edecekler. Orta sınıfın terbiyeli ve ürkek siyasetinden başlayacaklar saydırmaya takır takır, yeni siyasi elitin ikiyüzlülüğüyle bitirecekler sözlerini. Sadece eşitlik isteyecekler. İnsanca bir yaşam ve hastane kapılarında ölmek. Evet, böyle olacak. Siz bu yazıyı hatırlamayacaksınız belki, ama böyle olacak. Göreceksiniz.